

O - dpusť, že dnes tak ja - ko vče - ra
 jsem To - bě vě - rnost sli - bo - val.
 O - dpusť, že z rá - na do ve - če - ra
 jsem Te - be sku - tkem zra - zo - val,
 o - dpusť, že z rá - na do ve - če - ra
 jsem Te - be sku - tkem zra - zo - val.

2. Odpusť, že jsem nevyslech' bratra, / který se mne na radu ptal. /
 Odpusť, že jsem se díval spatra / na toho, který klopýtal. /
 Odpusť, že jsem se díval spatra / na toho, který klopýtal.
3. Odpusť, že nad svou hněvivostí / nechal jsem slunce zapadnout. /
 Odpusť, že jsem dnes bez milosti / slepého nechal upadnout. /
 Odpusť, že jsem dnes bez milosti / slepého nechal upadnout.
4. Odpusť mi, Pane, zase znova, / odpusť mi každý lásky dluh. /
 Odpusť všechna zbytečná slova, / odpusť, jenž slitovný jsi Bůh. /
 Odpusť všechna zbytečná slova, / odpusť, jenž slitovný jsi Bůh.